

GENER 2000

Núm. 1

La Revista del Gripau



ÍNDEX

Ara fa 3 anys	Pàg. 2
Hem fet...una revista! ..	Pàg. 3
Coneixem la revista	
Cambrils	Pàg. 4
Volem pa amb oli	Pàg. 5
Un tomb per Vinyols ...	Pàg. 6
La cuina del Gripau	Pàg. 7
L'auca del Gripau	Pàg. 8

HAN FET LA REVISTA:

Alfonso Moreno Carrasco
Aroa Villar Fábregas
Candice Davy
Coco
David Fité Gallego
Hilario Valero Sarabia
Isaac Cinca Guerrero
Javier López Ruiz
Joan Piqué Burrut
Lali Ruiz Ruiz
Lina Benaiges Nat
Lluís Sellarés Rus
Maica Granell Abelló
Marc Ruiz Albiol
Marcus Maier
Marina Vives Espelta
Paula Sánchez Berzosa
Pepe Gracia Fernández
Raul Hernández Alanzor
Robert Fuentes González
Rosario Caño Arjona
Sara Fosch Cugat

PATROCINAT PER:

Ajuntament de Cambrils
Departament de Benestar Social.

IMPRÈS:

ARTS Gràfiques Saragossa, S.L.

ESPLAI EL GRIPAU BLAU

Plaça Carles Roig
43850 Cambrils.

Ara fa 3 anys

L'esplai El Gripau Blau és un servei d'educació en el lleure destinat a nois i noies de Cambrils amb diferents tipus de disminució. La iniciativa d'oferir aquest servei va sorgir, ara fa tres anys, del Departament de Benestar Social de l'Ajuntament de Cambrils, atenent les demandes dels pares.

El municipi de Cambrils no disposava, fins la creació d'aquest projecte, de serveis, instal·lacions o activitats destinades al col·lectiu de disminuïts residents en la nostra població. El que això provocava era que s'haguessin de desplaçar fora del municipi per a poder gaudir d'algun tipus de servei orientat específicament per a ells.

L'esplai preté facilitar una oferta lúdica que els possibiliti viure experiències diferents, relacionar-se, fer amics..., tal i com ho faria qualsevol altre jove. I, alhora, que ofereixi la realització d'activitats normalitzades, estant oberts i participant en la vida social i cultural de la ciutat, i aprofitant els recursos que ens ofereix per tal de fer possible la integració social dels membres de l'esplai.

Ara fa tres anys que funciona l'esplai El Gripau Blau, i encara ens queden molts projectes per a realitzar. Però el nostre gran objectiu no el podem assolir sols, us necessitem a tots vosaltres: fer que aquests nois i noies es sentin part del nostre poble.



Hem fet.... una revista!

Hola amics!

Vet aquí el primer exemplar de la nostra revista. Teniu entre les mans el resultat de tres mesos de feina, d'activitats, de diversió i d'il·lusions.

Estem molt contents de poder presentar-vos aquesta revista, ja que suposa una via de comunicació entre nosaltres. Volem que ens conegueu i, al mateix temps, conèixer una mica millor el nostre poble i la gent que hi viu, vosaltres, els nostres veïns. Ens agradaria poder compartir amb vosaltres les nostres experiències, al temps que ens féssiu partíceps de les vostres.

La revista està feta pels nois i noies de l'esplai. Qui ens hagués dit que seria tan divertit! Fer entrevistes, excursions, visites, treballar amb l'ordinador... Tot això és molt nou per a nosaltres, però estem practicant molt i, fins ara, sembla ser que ens en sortim prou bé.

Em tingut molta sort de poder gaudir del recolzament d'un bon grapat de gent per a fer la revista: els nostres pares, fans incondicionals de les nostres accions i creacions; els «col·legues» de la Revista Cambrils, que ens han donat bones pautes i consells, i ens han facilitat que us arribi aquest primer número...

Em intentat que la revista us resulti interessant. Per això els temes que hi tractarem seran variats: esports, cuina, descoberta de l'entorn, visites a entitats de Cambrils...

A molts de vosaltres La Revista del Gripau us ha arribat a través de la Revista Cambrils. El proper trimestre sortirem nosaltres mateixos a repartir-la: us la donarem pel carrer, us la trobareu a les botigues, a la bústia... O us la farà arribar un familiar. De ben segur que, sigui com sigui, si la voleu la tindreu.

I això és tot. Deixem en les vostres mans, mai millor dit, les nostres il·lusions i el nostre esforç. Tanmateix, ens agradaria que per a qualsevol cosa que us calgues i penseu que us podem ser útils us adrecéssiu a:

ESPLAI EL GRIPAU BLAU

Plaça Carles Roig

43850 Cambrils

telf. 977 36 58 28



Coneixem... la Revista Cambrils



«-Volem fer una revistal-» vam dir tots engrescats.

«-Però, com es fa una revista?-». No sabíem per on havíem de començar, què necessitàvem...

I com tot, quan una cosa no es sap fer, s'ha de preguntar. I així ho vam fer nosaltres.

Com que som de Cambrils vam triar l'opció que teníem més a mà, i que ha estat la millor sens dubte: que les persones de la Revista Cambrils ens expliquin i ens ensenyin com es fa una revista.

Vam concretar la nostra visita, el dissabte al matí a les 11.30h., i vam anar tot passejant de l'esplai fins al carrer Sant Plàcid (que cau força a la vora), on es troba el local de la Revista Cambrils. Allà el seu director, en Josep M^a Ferrando, ens va rebre molt atentament.

Ens va fer passar dintre on hi havia una taula molt gran, que és el lloc on ells es reuneixen per a organitzar-se i repartir-se les feines. Semblàvem una colla d'executius!

Allí asseguts al voltant de la taula vam poder escoltar, preguntar i dialogar durant una estona sobre els nostre projecte de revista i so-

bre la Revista Cambrils (quina empanada de revistes....!).

Vam parlar de tot una mica: la seva història, la quantitat de gent que hi treballa, com s'organitzen, com es reparteixen les feines, cada quant es reuneixen, quantes revistes surten al carrer mensualment, quines seccions surten a la revista, quines són les fases d'elaboració (documents, correcció, maquetació, impremta, repartiment...).

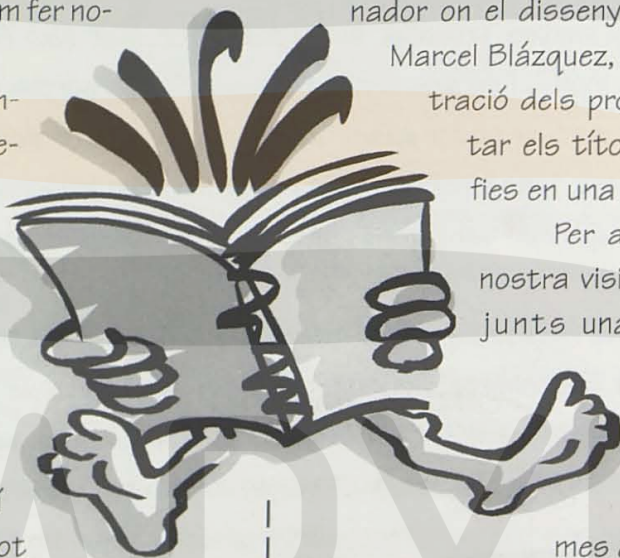
Després ens vam posar davant de l'ordinador on el dissenyador de la revista, en Marcel Blázquez, ens va fer una demo-

stració dels processos per a maquetar els títols, redacció i fotografies en una pàgina de la revista.

Per acabar i certificant la nostra visita ens van fer a tots junts una fotografia a la porta del local, que ja haureu pogut veure publicada en la Revista Cambrils del passat mes de novembre.

Hem resolt molts dubtes que teníem envers la realització de la revista. I tot gràcies als nostres «col·legues» (ja els podríem anomenar així, no?) de la Revista Cambrils. Mal ens

estigui dir-ho, ja ens queda menys per a ser uns bons periodistes!



Volem pa amb oli...



Ja ens tocava realitzar una visita cultural. I on trobarem més cultura que en un museu? Tenint tan a prop la Cooperativa Agrícola de Cambrils, la cosa encara resulta més senzilla.

Vam concretar prèviament la nostra visita amb en Gerard Martí. Tot fent un petit passeig ens arribem fins al Museu Agrícola de Cambrils, que està ubicat al mateix edifici de la Cooperativa.

Ha quedat molt bonic el nou edifici de la Cooperativa!

Accedim al museu pel pati de la Cooperativa, on trobem els pagesos amb els tractors que estan descarregant els

productes que han collit de l'hort. A l'entrar en el museu sentim una olor que ens ajuda a situar-nos.

La Marta ens va explicar els antics processos d'elaboració de l'oli i del vi mitjançant fotografies, ens va ensenyar màquines (premses, filtres, dipòsits...) i eines.

Vam fer moltes preguntes!

Aquella gent treballaven molt i moltes hores! Ara ja es fa tot amb màquines i es necessita menys gent. És normal. És l'evolució.

Vam veure també els antics dipòsits del vi, que ara són les galeries on trobem exposades les eines antigues que utilitzaven els pagesos i una gran diversitat de fotografies de l'època.

Per acabar, res millor que una petita degustació dels productes de les nostres terres:

llesquetes de pa amb un raig del nostre prestigiós oli, avellanes, olives... i aigua per beure. El vi el deixem pels bons catadors. No està gens malament fer un petit aperitiu abans de dinar...!

Amb la panxa plena i una miqueta més savis, vam marxar contents cap a l'esplai.





Un tomb per... Vinyols

L'esplai a Vinyols? Doncs sí. De tant en tant ens agrada sortir, per allò de conèixer món. I és que a l'esplai som molt aventurers. No ens costa gens pujar al microbús i deixar-nos portar. I, vet aquí, aquest cop vam anar a parar a Vinyols.

Bé, de fet no va ser casualitat. Un ocellet anomenat Lluís ens havia dit que a Vinyols es feia una trobada de gegants. I, com que ens agrada la gresca... allà ens vam plantar!

No ens podíem imaginar el matí que ens esperava.

Només arribar vam buscar un lloc per a poder esmorzar. I vam trobar una placeta a prop de la piscina municipal. Quina sorpresa! Resulta que estaven inflant unes atraccions de fira per als nens. I a nosaltres, grans i petits, se'ns sortien els ulls de les òrbites. Per sort, aquells nois tan amables ens van deixar pujar-hi tota l'estona que vam voler. Quins salts! Quines tombarelles! I quins farts de caure!

Quan vam estar ben baldats, els mateixos nois ens van oferir fer un recorregut turístic per Vinyols en un trenet. I tant, que vam acceptar! Val a dir que Vinyols és un poble que cal visitar.



Cal dir que ens vam perdre la cercavila dels gegants, de tan ocupats com estàvem. Però sí que vam anar a saludar-los i a xerrar una estoneta amb els de la colla gegantera. El Lluís ens va explicar la història dels gegants de Cambrils, i en vam sortir força instruïts.

Gràcies, Lluís!

La cuina del Gripau

Braç de gitano de galetes

- 1 paquet de galetes maria.
- 250 grams de margarina.
- 3 rovells d'ou.
- 50 grams de xocolata en pols.
- una mica de llet

COM HO HEM DE FER

Si tenim les mans ben netes, ja podem començar!

Primer agafem un bol i hi posem tota la mantega, el xocolata en pols, els rovells d'ou i ho barrejem bé fins que quedi una crema.

Els més golafres podeu tastar la crema, però heu d'anar amb compte de menjar-vos-la tota, perquè esta BONÍSSIMA!!!

En una tassa hi posarem la llet. Agafarem les galetes i les anirem sucant d'una en una.

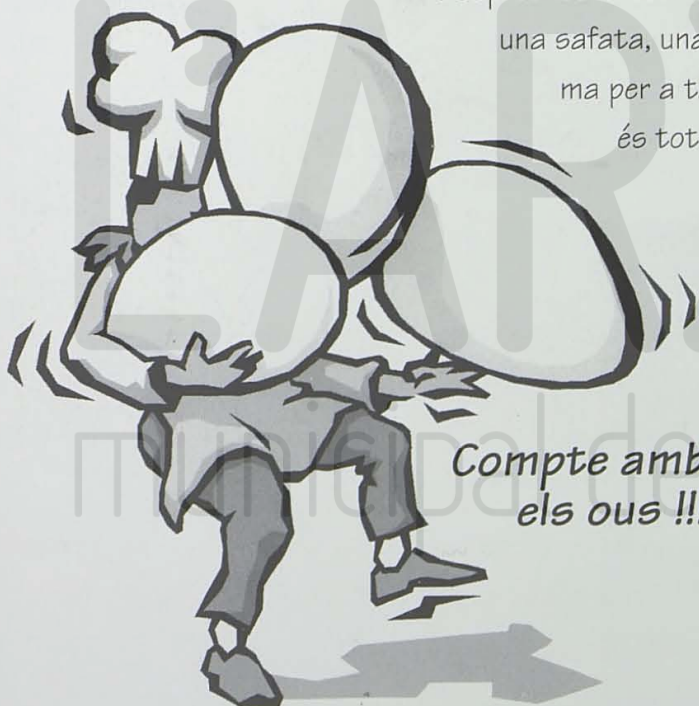
Després les untem amb una mica de crema i les anem posant en una safata, una darrera l'altra. Guardarem una mica de crema per a tapar tot el braç de gitano (així semblarà que és tot de xocolata).

Quan ja està acabat l'hem de deixar reposar una mitja hora a la nevera, i A MENJAR.....UMMMM, QUE N'ÉS DE BO!!!

UN CONSELL: A qui li agradi més el cafè, en lloc de xocolata hi pot posar cafè soluble.

Compte amb els ous !!!

BON PROFIT!



L'auca del Gripau



A la colla del Gripau,
ens agrada fer sarau.

Per a tenir una cara més fina i guapa,
ens hi posem una capa de nata.



Fent un vol pel veïnat,
l'home Martini ens hem trobat.



Com no té gens de pànic,
l'hem enfonsat com el Titànic.



Si de festa sortim de nit,
mai trobem l'hora d'anar al llit.



I si encara no ens hem cansat,
cantant i ballant hem acabat.